

ג' רש"י ומסכת
ע"א מ"י פ"ט מהל'
פס"י ל' מוקדשין
הלכה א'
פ ב ב מ"י פ"ד מהל'
ק"מ הלכה ב

נראה דדבור אחר הוא
ומלת האילי הוא המלת
דבור

רבינו גנאל

וא נשפך א יצא דמח
היך לקלעים דקיימא לן
בשרפת מנא לן ואחין
לאפיקה מדר' שמעון
דחני בקדש באשתדן
דכתיב בחמאת לרבות
כל פסולי קדשים
ואימורי קדשים קלים
שחן בשרפת פסולי
קדשים קלים עצמן
מין ולא אשכחן דאיה
מן התורה ואימא אלא
החמאת בצירי לה חמאת
דאחין מעשה שריפה
אחא דאשכחין: ודבר
בר אבא דחני אפילו
בגול מען צורה כולל
איה נשפך מיד אלא
ער שערב צורתו אמר
לך אפי' כעין חמאת
לזרות צורה בעל חמאת
דאחין וזרית שעה
היתה ולא שריפה דבר
וז נוח נה לזרות:
אמר רב חסדא מחלוקת
ת"ק ור' יוחנן בן ברוקה
בשם ר' יוחנן בן
שמואל: שחן אמר תשער
צורתו וזה אמר ישרף
מיד בשחן או נשפך
הבעלים אחר זריקה
דאיתחיו בשר לאכילה
אבל לפני זריקה דלא
איתחיו בשר לאכילה
כלל דאחין וכל ישרף
מיד איתחיו עלה וזר
אמר רב חסדא מחלוקת
שם ר' יוחנן בן ברוקה
דאחין וזרית שעה
היתה ולא שריפה דבר
וז נוח נה לזרות:
אמר רב חסדא מחלוקת
ת"ק ור' יוחנן בן ברוקה
בשם ר' יוחנן בן
שמואל: שחן אמר תשער
צורתו וזה אמר ישרף
מיד בשחן או נשפך
הבעלים אחר זריקה
דאיתחיו בשר לאכילה
אבל לפני זריקה דלא
איתחיו בשר לאכילה
כלל דאחין וכל ישרף
מיד איתחיו עלה וזר
אמר רב חסדא מחלוקת
שם ר' יוחנן בן ברוקה
דאחין וזרית שעה
היתה ולא שריפה דבר
וז נוח נה לזרות:

ונגמר עון עון מחמאת דאחין . תימה לרשב"א ח"כ לישתוק
מעון דפיגול *וממילא נימא דישקף מיד וי"ל דכלאו הכי
אילתריך למיכתב עון דפיגול דבפרקן שני דבזכים (דף כח:) יליף
בפיגול כרת עון עון מותר: **אבל**
תימה לרשב"א כילף כולו נטמא
ואמאי לריך הלכתא ואומר ר"י דה"ל
מה שטוב בחולין הוי חומרא *הואיל
ומעשה חול חמטבידי ביה ואל"ל
קל וחומר מתרומה דבני שריפה וי"ל
דאיכא למיפדך מה לתרומה דאכורה
לזרים חמיר בקדשים קלים דשרי .
רשב"א: **לאחר** זריקה מחלוקת.
פירוש אף לאחר זריקה דאי דוקא בדם
ובבעלים מאלן קחני לה: **רבי** יוחנן
בן ברוקה ורבי נחמיה אמרו דבר
אחד . ואל"ל דילמא לעולם רבי נחמיה
כרבנן ס"ל דבעו עיבור לזרע וזרע
איהן שנקדף מיד מפני אגניות
הוראת שעה היתה דעדין לא פירש
להם עיבור לזרע כדפירש בקונטרס
ואומר רשב"א דלפי מה שפירש ר"י
דסברא דפסול בעלים בעי עיבור
לזרע אחי שפיר דהכא לא שייך
הוראת שעה היתה דאגניות הוי
פסול בעלים ומסברא בעי עיבור
לזרע ולעיל דקאמר הוראת שעה
היתה קסבר דמפני עומאה נשרפה:
ורבה

נשפך דמה יצא דמה היך לקלעים דקיימא לן
בשריפה מנלן נפקא לן מדר"ש דחניא *רש"י
אומר *בקדש באש תשרף לימוד על חמאת
ששריפתה בקדש אין לי אלא זו בלבד שאר
פסולי קדשי קדשים ואימורי קדשים קלים
מנין ת"ל (ובל) בקדש באש תשרף אשכחן
קדשי קדשים קדשים קלים מנלן אלא *כל
פסולו בקדש בשריפה לא שנא קדשים קלים
ולא שנא קדשי קדשים גמרא גמירי לה
וחמאת דאחין *משום מעשה שהיה כך היה
ולתנא דבי רבה בר אבא *דאמר אפילו
פיגול מעון עיבור צורה מנא לן יליף עון עון
מנותר ונליף עון עון מחמאת דאחין אמר לך
חמאת דאחין כי האי גוונא גמירי עיבור צורה
לדורות בעיא והתם הוראת שעה היתה
השתא דאמרינן כל פסולי קדש בשריפה
לא שנא דקדשי קדשים ולא שנא קדשים
קלים גמרא גמירי לה בקדש באש תשרף
למה לי ההוא מבעי ליה ששריפתה בקדש
והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש
ישרף למה לי ההוא לגופיה איצטריך סד"א
דמה ונשפך דמה ויצא דמה ונשפך בלילה
דבשריפה דליתנהו בחולין אבל נטמא דבחולין נמי מפסיל אימא הואיל
ואיתעביד ביה עובדין דחול אימא לא תיבעי שריפה ותיסגי ליה בקבורה
קמ"ל: *נשמא הבעלים או שמתו תעובר צורתן וכו': אמר רב יוסף מחלוקת
שנשמא בעלים אחר זריקה דאיתחיו בשר לאכילה אבל נשמא בעלים לפני
זריקה דלא איתחיו בשר לאכילה דברי הכל ישרף מיד מתיבי *זה הכלל כל
שפסולו בגופו ישרף מיד בדם ובבעלים תעובר צורתו ויצא לבית השריפה
קחני בעלים דומיא דדם מה דם לפני זריקה אף בעלים לפני זריקה אלא אי
איתחיו הכי איתחיו מחלוקת שנשמא בעלים לפני זריקה דלא איתחיו
בשר לאכילה דהוה ליה כפסולו בגופו אבל נשמא בעלים לאחר זריקה
דאיתחיו בשר לאכילה דברי הכל פסולו מחמת דבר אחר ובעיא עיבור צורה
ורבי יוחנן אמר אף לאחר זריקה נמי מחלוקת ואודא ר"י לטעמיה דאמר רבי
יוחנן ר"י בן ברוקה ור' נחמיה אמרו דבר אחד ר' יוחנן בן ברוקה הא דאמר
ר' נחמיה מאי היא *דחניא ר' נחמיה אומר מפני אגניות נשרפה זו לכך נאמר
כאלה והא אגניות כללית זריקה דאחין (אשתורף) *נשפך

רבה

נשפך דמה . דחין כאן זריקה ולא הוראת השם: **וכן ילא דמס** .
דמהאי פנימה דלעיל נמי נפקא דמפסיל אף הדם דבייאה:
דקיימא לן דכל סני כשריפה . בכל הגמרא אלו מולאין בכל פסולי
קדשים ילאו לבית השריפה ומנלן מקרא: **בדקש** . בעזרה: **פסולי**
תורה אור **שאר קדשים** . שמהלכת בכשרותן
בעזרה דכתיב בהן (ויקרא ו') בחצר
האל מועד ואימורי קדשים קלים
ושפסלו דבכשרותן היתה חומת
העזרה מחמאת דהא הקטרה בעו
מנין שאף כשנפסלו תהא שם שריפתן
ולכך נקט ואימורים דאי נטמא בשן
של קדשים קלים דהכל בכל העיר
שריפתן נמי בכל העיר דהתן
*שורפין אותו בחצרותיהן או על
גגותיהן: **קדשים קלים** . דבעי שריפה
כלל בשאר פסולין חוץ מנזומא מנלן
ומנזומא ליכא למילף דשאי עומאה
דפסלה אף בחרומה ומעשר: **סלכא**
גמירי לה . וחמאת דאחין לא
איתעבידא לפרשוי בה שריפה
באגניות ובייאה אלא מעשה
שהיה הוא דאשחתי ולקמן פריך
והבשר אשר יגע בכל טמא למה לי:
אפי' פיגול . שפסולו בגופו עון
עיבור לזרע והא דחנא דרבה בר
אבא לא איתפרש מהיכא: **מנא**
ליס . דבעי עיבור לזרע פשיטא לן
דטעמא משום דגמר עון עון מותר
כתיב בפיגול (סו י) והנפש האוכלת
ממנו עונה תשא וכתיב בנותר (סו
יט) ואוכליו עונו ישא והאי קרא
בנותר מוקמין ליה בכריתות (דף
ה-) בגזירה שוה כתיב כי את קודש
ה' חילל וכתיב ושרפת את הנותר
באש לא יאכל כי קודש הוא וגמר
פיגול מותר מה נותר כבר עובר
לזרעו אף פיגול לריך שעתובר לזרעו
ולדגמר מותר ליגמרי' מחמאת
דאחין שנשרפה בו ביום דכתיב ביה
נמי עון ואחיה נתן לכם לשאת את
עון העדה ומשה הודיע להם דכתיב
ויטעב בעיניו: **כי סאי גוונא** . בין
למלך דאמר בזכרים מפני אגניות
נשרפה בין למלך דאמר מפני עומאה
נשרפה לזרות בעיא עיבור לזרע
ביום: **ששריפתו בקדש** . שריף
לשורפן בעזרה: (ה) **מעשה חול** . שלא

מהו ונטמא נחללה והזלה בקדושתה: **ומפני לס בקבורה** . לגומה מן העין שלא יאכלו כלבים: **מחלוקת** . דקאמר חנא קמא
פסולו מחמת דבר אחר הוא ובעי עיבור לזרע כגון שנשמא הבעלים אחר זריקה הדם דנעשו כל עבודות הדם בהבשר: **אבל**
נטמא קודש זריקת . דרשמא דחייא לפסח שני נמלאת זריקה שלא בבעלים וה"ל פסולו בגופו דזריקה פסולה היא וישקף מיד ב"י:
בדם . כגון נטמא הדם או נשפך לארץ: **מחלוקת לפני זריקה** . ההם פליג ר' יוחנן בן ברוקה דחשיב ליה פסולו בגופו ותנא קמא
סבר מ"מ לא בא פסול זה אלא מחמת דבר אחר ורבי יוחנן אמר אף לאחר זריקה נמי מחלוקת: **מפני אגניות נשרפה** . חמאת
דאחין שהיו לו אגניות נשרפה דכתיב (דברים כו) לא אכלתי בלחי בלחי ממנו ואחיו קדשים בקל וחומר ממנו: **לכך נאמר**
כאלה . ותקראנה אותי כאלה שלא אהיו אלא קדשים נשרפים כאלה נאמר להם קחו את חומת העזרה מנשי ה'
ואכלו באגניות והיא סבור שאף החמאת תאכל באגניות כמנחה ואמר לו אהרן שמה לא שמעת אלא במנחה זו שהיא קדשי
שעה ליום שמיני של מולאים נשפכים אותה מנחה ואף אני מודה לך בשעיר נחשון ושעיר של יום דכתיב (ויקרא ט) ואל בני
ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחמאת שהם קדשי שעה חובה ליום ואכלתן [מותר] לאוין אבל חמאת זו שעיר ר"ח
הוא וקדשי דורות הן ואסורין לאוין ור' יהודה פליג עלה ההם ואמר מפני עומאה נשרפה שנטמאת באונס והיא כאלה דריש
ליה אמאי דקאמר משה לאהרן שמה מתוך לערך פשעת בה ונטמאת וקאמר ליה אהרן למשה כך אני בעיניך שאני מבזה קדשי
קדשים אלמלי קראוני כאלה וכאלה לא הייתי מבזה אותן: **סני גרפינן** **וכא אגניות כללית זריקה סיא** . שאפי' מתו מדב ואביהוא
לפני זריקה אין הזריקה נפסלת בכך דחמאת לא דמיא לפסח דעיקרו לאכילה דאילו חמאת לא חיישין לאוכלין דירה דלכפרה
אחיה ואכל ישראל שהיו ראויין ואם מפני שהקריבו באגניות ונפסלה דאון שעבד חילל לא הדיוטס הקריבוה כי אם אהרן עצמו וקיימא
לן (יומא דף ג:) כהן גדול מקריב און ואינו אוכל והכי אמרינן בזכרים (דף קא-) ורששין הן היום הקריבו דפסל בהו אגניות אני הקריבתי דלא פסל
באגניות אקריבתי ופסלתי ועל כן שרפתם אותה ח"ל אהרן הן היום ובי היום הקריבו דפסל בהו אגניות אני הקריבתי דלא פסל
בי אגניות ושריפה מיד הואי בלא עיבור לזרע ודאמר ר' יוחנן דר' נחמיה ור' יוחנן בן ברוקה אמרו דבר אחד אלמא ס"ל דפלוגתא
דמתניתין אף כשנטמא לאחר זריקה דעבודות דם נעשו בהבשר ואפילו הכי ישרף מיד מפני שאין מי שיאכלנו כי חמאת דאחין לא היה
לה פסול אחר אלא שלא היו לה אוכלין . וספריים כתב בהו ואל אגניות לאחר זריקה הואי וקשיא לי מנלן הא הלא לא נחפרשו בפרשה אלא

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones